

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตที่ชุมชนและท้องถิ่นต่างๆ ได้พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือป้องกันและแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต อีกทั้งใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นศักยภาพและทุนที่สำคัญยิ่งของชุมชนและท้องถิ่นที่ได้แสดงออกในรูปแบบและวิธีการต่างๆ ทั้งในรูปแบบของวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญา เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำมาหากิน ความเชื่อและอื่นๆ อีกมาก เพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลด้านศิลปวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ โบราณสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชน ส่งเสริมบทบาทเยาวชนและประชาชนให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดมุ่งหมายของการพัฒนาวัฒนธรรมตามนโยบายของรัฐบาลที่สำคัญคือการดำรงวิถีชีวิตชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน และสามารถที่จะเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และขยายโอกาสในการแข่งขันให้กับประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น

ทั้งนี้จังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องหัตถกรรมของท้องถิ่นเป็นอย่างมาก สามารถทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่เติบโต โดยจะเห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่มีโครงการส่งเสริมหัตถกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีการพัฒนาหลายๆ โครงการ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนเทศบาลนครเชียงใหม่เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัวลาย จึงมีส่วนร่วมเข้าร่วมกับหน่วยงานต่างๆ อนุรักษ์และฟื้นฟูหัตถกรรมเครื่องเงินซึ่งเริ่มสูญหายไป จึงได้ทำแผนให้กับชุมชนในเรื่องการอนุรักษ์หัตถกรรมดังกล่าวและจัดทำโครงการถนนคนเดินวัวลาย ทุกๆ วันเสาร์เพื่อให้มีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนให้ ความสำคัญของหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัวลายอีกทางหนึ่ง

ชุมชนย่านวัวลาย เป็นชุมชนดั้งเดิมของจังหวัดเชียงใหม่มีอายุเก่าแก่ ประกอบด้วย 3 ชุมชน คือ ชุมชนวัดนันทาราม (บ้านเงิน) ชุมชนวัดศรีสุพรรณ (บ้านคง) และชุมชนวัดหมื่นสาร (บ้านวัวลาย) มีวัดเป็นศูนย์กลางของแต่ละชุมชนอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลนครเชียงใหม่ (แขวงเม็ງราย) อาชีพดั้งเดิมที่มีชื่อเสียงของชุมชน คือ หัตถกรรมเครื่องเงิน (ศรีสุพรรณและหมื่นสาร) และหัตถกรรมเครื่องเงิน (นันทาราม) ซึ่งเป็นภูมิปัญญาหัตถกรรมช่างฝีมือชั้นสูงของจังหวัดเชียงใหม่ จึงทำให้ชุมชนย่านวัวลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมาช้านาน

ความเป็นล้ามนั้น ปรากฏชัดเจนผ่านอัตลักษณ์ตัวตน ทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต และประวัติศาสตร์ที่มีมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน หนึ่งในความโดดเด่น ทางด้านศิลปะ คือ ความสามารถทางด้านงานภูมิปัญญาทำเครื่องเงินของชาวมุขชนวัดศรีสุพรรณ ซึ่งมีชื่อเสียงเรื่อง เครื่องเงินที่มีเอกลักษณ์ทั้งทางด้านรูปแบบและลวดลาย(รุ่ง แก้วแดง,2542 อ้างใน จงจิตร โทนุการ และคณะ, 2554:13) กล่าวว่่า “ ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งใช้คำกลางๆ ว่าภูมิปัญญา ไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถ ทักษะของคนไทยอันเกิดจากการ สังสมประสบการณ์ที่ผ่าน กระบวนการเรียนรู้ เลือกรร รุ่งแต่ง พัฒนาและถ่ายทอดสืบต่อกันมาเพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนา วิถีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัยภูมิปัญญาไทยนี้มีลักษณะเป็น องค์ความรู้มีคุณค่าทางวัฒนธรรม เกิดขึ้นในวิถีชีวิตไทย ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจเป็นที่มาขององค์ ความรู้ที่ งอกงามขึ้นใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหาการจัดการและการปรับตัวในการ ดำเนินชีวิต ลักษณะองค์รวมของภูมิปัญญามีเด่นชัดในหลาย ๆด้าน เช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านกองทุน และธุรกิจชุมชน ด้านศิลปกรรม ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านปรัชญาศาสนา ประเพณีและด้าน โภชนาการ”

จะเห็นได้ว่า รุ่ง แก้วแดง ให้ความหมายของภูมิปัญญาชาวบ้านโดยภาพรวมเป็นองค์ความรู้ ทักษะที่สืบทอดกันมาและนำไปแก้ไขปัญหาพัฒนาวิถีชีวิตในชีวิตประจำวันโดยสามารถนำไป ปรับใช้ในด้านต่างๆ เช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น

มุขชนวัดศรีสุพรรณหากสืบประวัติการตั้งชุมชนน่าจะย้อนไปได้ยาวไกลจนถึงยุคสมัยรอยต่อ ระหว่างเวียงกุมกามมาสู่การสร้างเมืองเชียงใหม่ ตามข้อมูลทางประวัติศาสตร์สืบค้นได้ว่า มีการส่ง ช่างฝีมือเครื่องเงินชาวพม่ามาให้กับพญามังรายเพื่อฝึกสอนการทำเครื่องเงินแก่คนล้านนา ซึ่งจนถึง บัดนี้ ก็ยังคงทอดมาเป็นลักษณะของเครื่องเงินบางอย่าง อย่างเช่น ชันม่่าน ซึ่งคำว่าม่่านในที่นี้ คือ พม่านั้นเอง ถ้าเป็นไปตามข้อมูลทางประวัติศาสตร์เช่นนี้ นับว่างานเครื่องเงินของมุขชน วัดศรีสุพรรณนั้นสืบทอดมายาวนานร่วม 700 ปี และเครื่องเงินยังใช้ประกอบกับเครื่องสูงในทาง ศาสนา งานถวายเป็นพุทธบูชา หรือเป็นเครื่องใช้ของเจ้านาย คนมีฐานะดี คนทั่วไปก็จะมีเก็บไว้ อย่างน้อยก็ชิ้นหนึ่งเพื่อใช้ในงานบุญ จะเห็นว่างานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินจึงมีความ ผูกพันกับมุขชน กับคนในอดีตจนมาถึงปัจจุบัน

ในช่วงประมาณ 40- 50 ปีก่อนนั้น นับได้ว่าเป็นยุคที่งานเครื่องเงินของมุขชนย่านวัวลายใน มุขชนวัดศรีสุพรรณรุ่งเรืองมากที่สุด แต่หลังจากนั้นสภาพเมืองก็เริ่มเปลี่ยนไป มีสถานที่ท่องเที่ยว อื่นๆ เกิดขึ้นมากมายจนลบลบกระแสของมุขชนย่านวัวลายและมุขชนวัดศรีสุพรรณไปมาก

รวมไปถึงเด็กเยาวชนในปัจจุบันซึ่งเข้าสู่ระบบการศึกษาสมัยใหม่ จนไม่มีความสนใจที่จะมา ศึกษาเรียนรู้ทักษะการทำเครื่องเงิน สมัยรุ่นทวด รุ่นปู่ย่าตายาย ทำงานเครื่องเงินกัน พอเริ่มมารุ่นลูก

รุ่นหลาน ก็ลดน้อยถอยลงจนแทบไม่เหลือคนทำอีกแล้ว ต้นทุนวัสดุการทำที่เรียกว่า“เม็ดเงิน” ก็มีราคาสูงมากขึ้นจนชาวบ้านก็ไม่มีกำลังจะซื้อหามาทำ

ความพยายามของชุมชนวัดศรีสุพรรณ มีแกนนำหลัก คือท่านพระครูพิทักษ์สุทธิคุณ เจ้าอาวาสวัดศรีสุพรรณ และชาวชุมชนวัดศรีสุพรรณ ร่วมกันฟื้นฟูถ่ายทอดงานช่างฝีมือเครื่องเงินให้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง โดยจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษาศิลปะไทยโบราณสล่าสิบหมู่ด้านนาวัดศรีสุพรรณ (วิทยาลัยในวัง สาขาจังหวัดเชียงใหม่) สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติในกำกับสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกาญจนาภิเษก (วิทยาลัยในวัง) ให้ช่างฝีมือรุ่นครูได้ถ่ายทอดสอนวิชาช่างเงินให้กับคนรุ่นลูกรุ่นหลานที่สนใจมาเรียน นานวันเข้าก็มียุวกที่ท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเที่ยวชมบ้าง ทดลองทำบ้าง จนงานขยายผลอย่างเห็นได้ชัดเจน ชุมชนวัดศรีสุพรรณเริ่มกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง

ความตั้งใจฟื้นฟูงานเครื่องเงินของชาวชุมชนยังสะท้อนผ่านความร่วมมือร่วมใจกันสร้างอุโบสถเงิน ซึ่งสร้างขึ้นจากโลหะเงินและวัสดุแทนเงินได้แก่อะลูมิเนียม ดีบุก โดยกำลังแรงศรัทธาและช่างฝีมือวัดกรรมภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินของชาวชุมชนวัดศรีสุพรรณ อีกทั้งยังเกาะเกี่ยวกันทำงานในรูปของ “สภาวรรดิสุพรรณ” คือการทำงานร่วมกันของบ้าน วัด โรงเรียน เพื่อเป็นกุญแจแก้ไขปัญหาดังกล่าวในการฟื้นฟูชุมชนช่างเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณขึ้นมาอีกครั้ง

การพัฒนางานหัตถศิลป์ในแง่มุมของโลกปัจจุบัน คือ ต้องทำหลายอย่าง ต้องสืบสานความสามารถทางช่างไปสู่คนรุ่นต่อไปให้ได้ ต้องขยายผลงานให้เป็นที่เลื่องลือให้คนยอมรับในฝีมือให้มากกว่าแค่คนในประเทศ และ งานต้องตอบสนองต่อการดำรงเลี้ยงชีพได้โดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่โลกของสังคมนานาชาติมากขึ้นคือการเป็นอาเซียน จะต้องเผชิญกับโลกของความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในทางหนึ่งชุมชนต้องพัฒนาความสามารถในงานหัตถศิลป์ของชุมชนไม่ให้ย่อหน้าใคร และเกิดความภาคภูมิใจว่าเรามีของดี มีช่างฝีมือที่มีความสามารถ

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงที่ผ่านมาทำให้เกิดความเสื่อมถอยของวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและลักษณะทางสังคมเปลี่ยนไป คนในชุมชนซึ่งเป็นคนนอกพื้นที่ได้อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามามากขึ้น แตกต่างจากคนที่มีถิ่นฐานเดิมและมีอาชีพด้านงานภูมิปัญญาท้องถิ่นลดลง จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีช่างฝีมืองานหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณน้อยลง มี ช่างด้านเครื่องเงินน้อยกว่า 15 คน อย่างไรก็ตามแม้จะมีหลายๆ หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เข้ามาสนับสนุนและสนับสนุนงานวิจัยด้านต่างๆ ให้กับชุมชนการจัดกิจกรรม โครงการที่มีงบประมาณพัฒนา ซึ่งบางครั้งไม่สนองต่อความต้องการของชุมชนหรือชุมชนแทบจะไม่ได้อะไรเลย เพียงเพื่อหน่วยงานต้องการใช้งบประมาณให้หมดและกอบ โภกเอาผลงานให้กับตนเอง อีกทั้งมีบางหน่วยงานที่เข้ามาสำรวจหรือใช้งบประมาณโดยที่ไม่มีการศึกษาพื้นที่ก่อน ที่จะจัดกิจกรรมทำให้เกิด

การต่อต้านของสมาชิกในชุมชน ซึ่งบางครั้งข้อมูลที่เขียนหรือจัดทำขึ้นบุคคลผู้นั้นไม่ได้อยู่ในพื้นที่ หรือเป็นคนนอกชุมชนเลยจึงเกิดปัญหาที่ตามมา อาทิ ข้อมูลถูกบิดเบือนจากของเดิม การอ้างอิงข้อมูล บุคคลหรือสมมุติบุคคลโดยขาดประสบการณ์ พยานหลักฐานที่เชื่อมโยงของข้อมูล

ชุมชนวัดศรีสุพรรณศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องเงิน จังหวัด เชียงใหม่ ได้ตระหนักเห็นคุณค่าของมรดกชุมชนจึงได้ริเริ่มรวบรวมช่าง ภูมิปัญญาชาวบ้านดำเนินการ กิจกรรมจัดกิจกรรมการเรียนรู้สืบทอดสร้างสรรค้ชิ้นงานรังสรรค์อุโบสถเงิน นวัตกรรมภูมิปัญญา ชาวบ้านหลังแรกของโลกก่อให้เกิดการตื่นตัวและเห็นคุณค่าภูมิปัญญาชาวบ้านของคนในชุมชน ท้องถิ่นซึ่งมีเอกลักษณ์ของตนเองในภูมิภาคล้านนา

ผู้ศึกษามองเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชนที่เผชิญกับปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ขาดการ รวบรวมข้อมูล เอกสารและการบริหารจัดการงานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินของชุมชน วัดศรีสุพรรณ ให้มีระบบมากยิ่งขึ้นพร้อมทั้งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนที่ต้องการ อะไร จากปัญหาที่เผชิญอยู่ ณ ขณะนี้และสามารถที่แก้ไขตรงจุดพร้อมทั้งขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างเต็มที่เมื่อมีการรวบรวมข้อมูลได้อย่างชัดเจนต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

คำถามหลักของการวิจัยนี้ได้แก่ “ทำไมจึงเกิดการอนุรักษ์ แหล่งเรียนรู้และรูปแบบการ พัฒนางานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีคำถามรองดังต่อไปนี้

1.2.1 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการอนุรักษ์และจัดแหล่งเรียนรู้งานภูมิปัญญาชาวบ้าน หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณเกิดขึ้นจากอะไร

1.2.2 พัฒนาการถ่ายทอดงานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชน วัดศรีสุพรรณ มีอะไรบ้าง

1.2.3 รูปแบบการต่อยอดการพัฒนางานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงิน ชุมชนวัดศรีสุพรรณเป็นอย่างไร

1.2.4 หน่วยงานใดบ้างที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์งานภูมิปัญญาชาวบ้าน หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการอนุรักษ์และจัดแหล่งเรียนรู้งาน ภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการถ่ายทอดงานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงิน ชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.3.3 เพื่อศึกษารูปแบบการต่อยอดการพัฒนางานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรม
เครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.3.4 เพื่อศึกษาถึงหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์งานภูมิปัญญาชาวบ้าน
หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการอนุรักษ์และจัดแหล่ง
เรียนรู้มาใช้ในงานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.4.2 ชุมชนวัดศรีสุพรรณได้วิธีการพัฒนาและปรับปรุงจุดแข็งจุดอ่อนของการถ่ายทอด
งานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรมเครื่องเงิน

1.4.3 สามารถนำรูปแบบการต่อยอดการพัฒนางานภูมิปัญญาชาวบ้านหัตถกรรม
เครื่องเงินนำมาพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.4.4 ได้ทราบถึงวิธีการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์งานภูมิปัญญาหัตถกรรมเครื่องเงิน
ชุมชนวัดศรีสุพรรณของหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ เพื่อจัดเก็บเป็นระบบสารสนเทศให้กับชุมชน

1.5 ขอบเขตการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา คือ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดการอนุรักษ์
และจัดแหล่งเรียนรู้ พัฒนาการถ่ายทอดงานภูมิปัญญาชาวบ้านทั้ง รูปแบบการต่อยอดการพัฒนา
งานภูมิปัญญาชาวบ้าน หน่วยงานหรือองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์งานภูมิปัญญาชาวบ้าน
หัตถกรรมเครื่องเงินชุมชนวัดศรีสุพรรณ

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตของพื้นที่ที่จะศึกษา คือ ชุมชนวัดศรีสุพรรณ
แขวงเมืองราย เทศบาลนครเชียงใหม่ ถนนวัวลาย ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตของด้านเวลาศึกษาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2556 ถึง
เดือน มีนาคม 2557

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง พื้นที่ที่สำหรับแสวงหาความรู้ โดยผู้เรียนสามารถศึกษา

หาความรู้ได้ด้วยตัวเอง มีสื่อหรือสิ่งที่น่าสนใจนำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนและเข้าใจได้ง่าย ตลอดทั้งยังได้รับความรู้ใหม่ๆจากสิ่งที่ได้พบเห็น ได้สัมผัสจากของจริงที่ศึกษา

1.6.2 **หัตถกรรมเครื่องเงิน** หมายถึง งานช่างโบราณที่นำวัสดุเงินบริสุทธิ์ทำจากมือและได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษมีการทำมาตั้งแต่โบราณ มีความสวยงาม ประณีต และเป็นงานศิลปะที่ต้องใช้ความอดทน ความพยายามในการบรรจงทำตั้งแต่ขั้นตอนการขึ้นรูปจนถึงการตกแต่งลวดลายและเก็บรายละเอียดของชิ้นงานให้คงรูปแบบตามที่ต้องการ

1.6.3 **การจัดการความรู้** หมายถึง การรวบรวม เรียบเรียงข้อมูลให้เป็นระบบ ในเรื่องข้อมูลนั้นๆให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.6.4 **ภูมิปัญญาชาวบ้าน** หมายถึง สิ่งที่ชาวบ้านได้คิดและทำโดยอาศัยการพึ่งพาตนเองและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ในวิถีการดำรงชีวิต ก่อนที่จะพัฒนาให้ทันสมัยต่อไปและมีความหลากหลายด้านอาทิ งานภูมิปัญญาชาวบ้านด้านเครื่องเงินด้านงานจักสาน ด้านศิลปะ ด้านประเพณี เป็นต้น

1.6.5 **การอนุรักษ์** หมายถึง การคงความเป็นเอกลักษณ์ของสิ่งเหล่านั้นมิให้สูญหายไปตามกาลเวลา การคงรักษาไว้สืบทอดต่อกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหรือการปฏิบัติกับสิ่งที่ต้องการให้คงอยู่หรือรักษาไว้ได้เผยแพร่ให้กับบุคคลอื่นได้รู้อย่างทั่วถึงและตระหนัก ห่วงแหนสิ่งที่จะเลือนหายไปให้คงไว้สืบไป

1.6.6 **การต่อยอดภูมิปัญญา** หมายถึง การนำภูมิปัญญาที่มีอยู่แล้วซึ่งยังคงเอกลักษณ์ดั้งเดิมแล้วนำไปบูรณาการสามารถให้งานภูมิปัญญาคงอยู่และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องตลอดไปโดยคงความเป็นเอกลักษณ์ของภูมิปัญญาเดิมไว้ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้

1.6.7 **สภาบรรพชนศรีสุพรรณ** หมายถึง การร่วมมือกันของ บ้าน วัด โรงเรียน ที่จะดำเนินการกิจกรรมอันใดอันหนึ่งให้บรรลุผลสำเร็จโดยผ่านตัวแทนขององค์กรในชุมชนซึ่ง บ้านก็เปรียบเสมือนหน่วยงานองค์กรต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในชุมชนซึ่งมีทั้งหมด 15 องค์กร วัดศรีสุพรรณคือจุดศูนย์กลางที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน โรงเรียนคือสถานที่สั่งสอนและปลูกฝังวินัยของเยาวชน